

ПЕСЕНТА НА ВРЕМЕТО



С благодарност към Диана Димитрова, учител по история и цивилизации

ПЕСЕНТА НА ВРЕМЕТО

Тази книга се посвещава на
100 годишнината
от основаването на
ОУ „Братя Миладинови“
Сливен

СЛИВЕН
2025 г.

От стари времена българинът е давал мило и драго да изучи децата си. Богатите дарявали средства да се строят училища, за да има къде да се учат децата на България. Ние, учителите, имаме мисия на тоя свят – да просвещаваме, да палим огъня на познанието и да го поддържаме горящ в душата на всяко дете.

В навечерието на 100-годишния юбилей на ОУ „Братя Миладинови“ пожелавам на всички колеги здраве и мотивация за поддържане на този пламък, защото всяко дете заслужава всеотдайни учители, които да го водят в необятния свят на познанието.

На учениците пожелавам да бъдат любознателни, винаги да учат, да търсят и да опознават нови хоризонти, защото само така ще израснат като личности и ще сбъднат своите мечти.

ВЕСЕЛА МАРИНОВА
ДИРЕКТОР НА ОУ „БРАТЯ МИЛАДИНОВИ“

НАШИЯТ ПРИМЕР – БРАТЯ МИЛАДИНОВИ

Братя Миладинови са пример за родолюбие на много поколения българи. В условията на петвековна османска власт, съхраняват българския дух и неуморно работят за опазване на българската народна култура – записват песни, предания, пословици, гатанки и обичаи. Със своята дейност на просветители, фолклористи и борци за национална независимост, Димитър и Константин Миладинови остават в историята на Българското Възраждане.

Родени в малкия град Струга, на брега на красивото Охридско езеро, в семейството на занаятчията Христо Миладинов, но устремени към науката и жадни за знания, получават образование в гръцко училище в Охрид, след това в гимназията в Янина. Константин дори продължава обучението си в университета в Атина и като слушател в Историко-филологическия факултет на Московския университет.

Димитър е роден през 1810 г., а Константин 20 години по-късно. Димитър създава семейство, има 6 деца, но те често остават на грижите на майката, защото той учителства в различни градове на югозападните български земи (дн. Република Северна Македония) – Охрид, Струга, Битоля и Прилеп. Дава всичките си сили за пробуждане на българското самосъзнание и учи с много любов българските деца. Възрожденския плам на учител предава на своя брат Константин и на дъщеря си Царевна. Събира средства за довършване на първия в Цариград български храм „Св. Стефан“. От началото на 1860 г. оглавява борбата на българите за църковна независимост в Охрид. Силен, целеустремен, всеотдаен, с непреклонен дух, дори когато го арестуват и отвеждат в конака на родния му град, а след това и в цариградската тъмница.

Впечатляват ни заветните думи на Димитър Миладинов пред сънародниците му: „Що така сте се уплашили, деца?... Аз отивам на вярна смърт, но народът български, за когото съм ратувал и за когото ще умра, няма да умре заедно с мене. Той ще остане и подир мене и един ден ще възкръсне величествен. Тогава той ще оцени и моята кръв. Аз посях семето, а вие бъдете живи да пожънете плода му“.

Константин има щастието да види издаден сборника „Български народни песни“ през 1861 г. в Загреб, със съдействието на хърватския епископ Щросмайер, след което и той се озовава в затвора в Цариград.

Двамата братя не могат да дочакат свободата на своята мила Родина – България. Умират през януари 1862 г., след разпространение на зараза в затвора.

Но повече от 160 години се пазят записаните от Братя Миладинови български народни песни, превърнали се в повод за национална гордост и настолна книга за всеки патриот.

Всяко поколение възпитаници на сливенското училище, носещо името на двамата братя, отдава почит към делото на Димитър и Константин Миладинови.



1967 г.



2024 г.

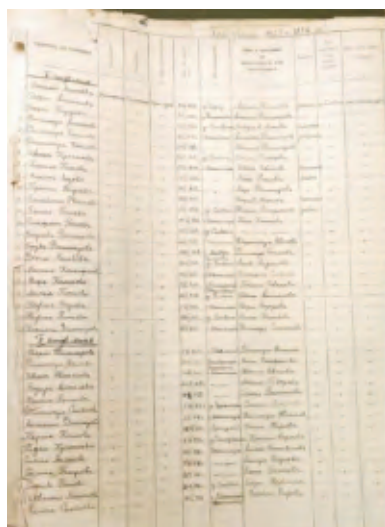
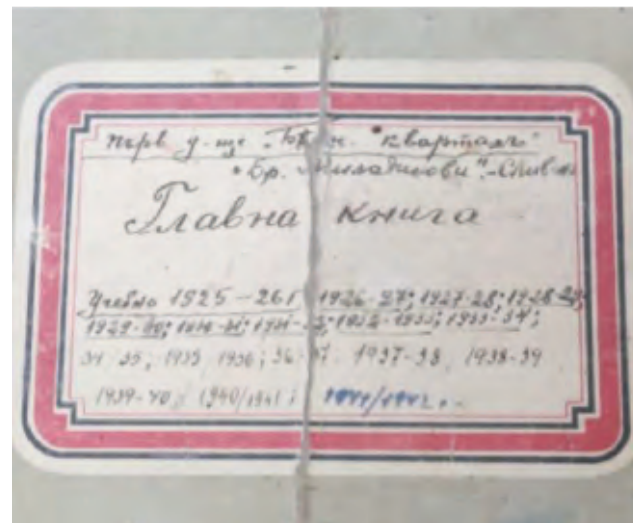
МИНАЛО И НАСТОЯЩЕ (кратка история на Основно училище „Братя Миладинови“)

В града под Сините камъни през 1925 г. отваря врати още едно училище, което днес празнува 100-годишния си юбилей. Построено е в квартала, който тогава е населен с тракийски бежанци (квартал „Даме Груев“). Училището има две учебни стаи. Стара черно-бяла снимка пази първообраза му и надписа на входа „Народно първоначално училище „Братя Миладинови“, а отдолу се чете „Образцово училище“. Входът на училището се намира от южната страна на днешната сграда, където сега е прозорецът на стаята за обслужващия персонал.



Снимка от 1925 г.

Първата Главна книга, която се съхранява в архива на училището е надписана „Първоначално училище Бежански квартал „Братя Миладинови“ - Сливен“ и съдържа информация от учебната 1925/1926 г. до 1941/1942 г. Тя свидетелства, че за първи път прага на училището прекрачват учениците Босилчо Митев – роден в гр. Софлу, Георги Атанасов – роден в Димотица, Иван Кръстев и Петко Панев – родени в с. Шахимлар (Дедеагаческо), Димитър Стоянов – роден в гр. Узункюпрю, Керана Костова – с. Булгаркьой, Калина Стойчева – родена в с. Ладжакьой (Дедеагаческо), Мария Иванова – с. Еникьой (до Узункюпрю), Георги Димитров – роден в Одрин и гр., все бежанци от Одринска и Беломорска Тракия. Това са деца на зигари, каруцари, работници, хлебари, полицейски служител, пощенски раздавач и други.



Първата страница на първата Главна книга 1925 г.

В първо отделение са записани 22 ученици, във второ – 14 ученици, в трето и четвърто – по 12 ученици. Общо 60 ученици. Първо и второ отделение учат заедно, техен учител е Д. К. Лечев. Трето и четвърто отделение също са слети.

Учител на слетите първо и второ отделение отново е Д. К. Лечев, а на трето и четвърто слети – Антонов, който е и главен учител. По това време главният учител управлява училището, длъжността „директор“ все още не съществува.



Страница от Главната книга

През учебната 1927/1928 г. се появява кръгъл печат в Главната книга - по средата го образува на слънце и разтворена книга се чете „Бургаско учебно окръжие“, а наоколо „Народни основни училища Сливен“.

През учебната 1928/1929 г. в училището се обучават 115 ученици, като в първо отделение са записани и ученици от цигански произход.

През 1929/1930 г. учител на първо отделение е Н. Султанов. През 1930 г. класните стаи се увеличават с две. През учебната 1931/1932 г. като учители работят Р. Грозданов, Хр. Иванов, Ек. Качарова. В четирите отделения учат 183 ученици. През учебната 1934/1935 г. броят им нараства на 202 ученици.

Изучавани предмети от 1925 г. до 1942 г. са вероучение, български език, смятане, рисуване, ръчна работа, пеене, гимнастика, а практическа геометрия, отечествознание и естествознание се изучават само в трето и четвърто отделение.

През 1942 г. Главната книга е подпечатана с печат на средищен директор. Въвежда се предметът краснопис, само за първо отделение.

През 1944 г., съгласно политическите промени, учениците започват да членуват в чета „Чавдарче“ и пионерската организация „Септемврийче“. Приемането в тях се извършва тържествено на историческо място, където получават съответно синя и червена връзка. Пионерската дружина носи името на Ангел Димитров. Дружинни ръководители са Сребра Трифонова, Марияна Панова, Венета Желязкова, Ценка Милушева, Мария Пондалова, Виолета Железова, Мария Митева.



Мария Пондалова – дружинен ръководител

През учебната 1944/1945 г. учениците изучават нравоучение вместо вероучение. Останалите изучавани предмети са: български език, смятане, предметно обучение, рисуване и моделиране, ръчна работа, пеене, телесно възпитание. В трето отделение се добавят предметите формознание и практическа геометрия, отечествознание, природознание със здравеопазване. Главен учител е Султанов. Учители са Ив. Георг. Шивачева, М. Д. Божилова, К. Йорг. Сивова. И тогава има отсъстващи ученици и като причина за слабия успех се посочва „никак не е посещавала“. Главната книга е прошнурована и подпечатана с печат на средищен директор.

През 1947 г. училището има вече собствен печат: Народно първоначално училище „Братя Миладинови“ Сливен. Главен учител продължава да бъде Султанов.

През 1949 г. в училището се провежда курс за ограмотяване на възрастни. Записани са родени през 1907 г. (тогава са на 42 години), както и родените по-рано през 1898 г. (на 51 годишна възраст). Освен български и смятане, изучават конституция и хигиена. Завършват с изпит, като в изпитната комисия влизат трима учители, единият от които е главният.

През 1950 г. се въвежда длъжността „директор“ на училище. Първият директор е Стефан Н. Султанов, който от 1944 г. е главен учител, а работи в училището от 1929 г.

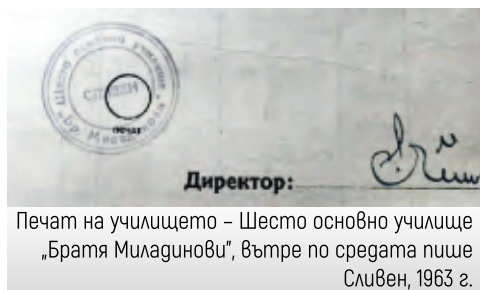
Открита е библиотека със 109 книги педагогическа литература, 46 – художествена, 119 – детска и 37 броя списания.

На 1.IX.1956 г. Димитър Петков Бонев е назначен за учител „редовен за паралелката на голите цигани“. Същият участва в комисия, заедно с Господин Пеев и Тодорка Маринова, за предаване на документите на турското училище в Държавния архив Сливен през 1961 г..

До 1958 г. в училището работи Велико Върбанов, който се премества в начално училище „Цанко Церковски“ (където сега е Сливенска професионална гимназия по строителство и геодезия „Арх. Георги Козаров“).



Завършване на III клас през 1958 г. (втората отляво напред е Стефка Василева, която все още живее в квартала и е получила начално образование в училището)



Печат на училището – Шесто основно училище „Братя Миладинови“, вътре по средата пише Сливен, 1963 г.



От 1957 г. до 1959 г. директор на училището е Георги Яков. От есента на 1959 г. за директор е назначен Георги Шиваров.

През учебната 1959/1960 г. училището разполага със 7 учебни стаи, в които учат 470 ученици, разпределени в 13 паралелки. Обучението се извършва на две смени. През 1960 г. Начално училище „Братя Миладинови“ се слива с турското Основно училище „Сабахатин Али“.

През учебната 1960/1961 г. в училището работят 30 учители. Обучението се извършва на три смени, защото строителните дейности, започнати през 1960 г., продължават. Все още има стаи без паркет и врати. Главната книга е подписана от началник отдел „Просвета и култура“ и с печат на Градски народен съвет Сливен. Униформените ученици са 60%. Има две групи полудневна детска градина. Библиотеката е с 1018 книги. Разполагат само с един грамофон.

През учебната 1961/1962 г. в Начално училище „Братя Миладинови“ учебните стаи са вече 12. В тях се обучават 798 ученици, разпределени в 31 паралелки.

Архивните снимки от 1962 г. говорят, че в учителската стая на стената има табела с надпис, който гласи: „Наказанието трябва да бъде награда за лошото и да помага за растежа на доброто“.

През 1963 г. в Народно основно училище „Братя Миладинови“ учениците от начален етап изучават български език, аритметика, физическо възпитание, рисуване, пеене, ръчен труд. В четвърти клас се прибавят още естествознание, история и география. Първи, втори и трети клас са по 6 паралелки, а четвърти клас са 4 паралелки. В прогимназията са записани общо 283 ученици, по 36 ученици в паралелка. В четири паралелки са разпределени 140 ученици от V клас. Учениците от VI клас са разпределени в три паралелки, а от VII клас – в две паралелки. Учениците от V и VI клас имат оценка по „опитно поле“. В VIII клас, освен руски език, се изучава и немски език. Учител по история е Георги Киров, по химия – Гераскова, по география – Нина Василева. Има обособени кабинети по физика, по биология, където по време на учебните часове се правят опити и се провеждат практически занятия. От 1963 до 1966 г. директор на училището е Стефан Баев, а заместник-директор Петър Велев.

На мястото на опитното поле се изгражда спортна площадка. Учителят по физическо възпитание Николай Христов оформя място за дълъг скок.



Състезание на спортната площадка



1968 г. - новогодишно тържество на първи клас, класен ръководител Янев

Провеждат се кръжоци, единият от които е „Бъди готов за санитарна отбрана“ – води се от медицинското лице в училище.

През учебната 1964/1965 г. броят на учениците се увеличава – по 7 паралелки в първи, втори и трети клас. Има и помощни паралелки за бавноразвиващи се деца. През учебната 1966/1967 г. има по 7 паралелки във всички начални класове – I-ви, II-ри, III-ти, IV-ти клас, общо 858 ученици. Класни ръководители са В. Велева, М. Василева, П. Пончева, Д. Василева, А. Рахимова, Ю. Тасунова, П. Петкова, Д. Димитрова, Хр. Кръстева, В. Койнова и др. Същата година има вечерна гимназия в VI-то основно общообразователно трудово-политехническо училище „Братя Миладинови“. Учениците изучават български език, руски език, алгебра, геометрия, физика, биология, история и география. Има 39 ученици в класа.



Учители и директори играят волейбол на двора - 60-те години на XX век
(по средата Стефан Боев, отдясно Петър Велев)



Учебната 1971/1972 г. - втори клас с госпожа Михайлова (тогава другарка) - тържество за 8-ми март
(5-та от ляво на втория ред е Елена Новакова - сега учител в училището)



С решение №149 на Сливенския общински съвет, на основание Протокол №13 от първи септември 1972 г., от учебната 1973/1974 г. Основно училище „Братя Миладинови“ придобива статут на Основно професионално училище. На същото заседание е взето решение в VI-то училище да учат децата, „живеещи по ж.п. линията“.

С решение на Министерството на народната просвета, от учебната 1973/1974 г. училището става професионално – Основно професионално училище „Братя Миладинови“.

Обучението по специалностите шлосерство, стругарство, тъкачество, предачество, мебелно производство се провежда в 6 работилници, започва от V клас и съществува до 1992 г. (след това остават само шлосерство и стругарство).

Първият випуск на професионалното училище завършва през 1977 г. Кабинетите по шлосерство и стругарство са на първия етаж до стълбището, където сега са компютърният кабинет и детската градина. Там се провежда и учебната практика, а по останалите специалности практиката се провежда в текстилните фабрики в града. По-късно се откриват специалностите готварство, хлебопроизводство и шев и кройка. От 1992 г. до 2005 г. от специалностите остават само стругар и шлосер в паралелки ПТУ (Професионално техническо училище), които съществуват до 2010 г..

Училището има 12 паралелки среден курс (от V до IX клас вкл.), 18 паралелки начален курс, 4 групи детска градина, 8 групи занимални. По информация от летописната книга, двете степени на образование – първа (основно) и втора (непълно средно), общо деветгодишно обучение, се обсъждат още на 4 май 1959 г. Учи се на три смени.

В училището се провежда месец на открити уроци за споделяне на добрия педагогически опит, на които присъстват учители от сродни училища в България.

Под ръководството на пионерската организация, с решение на Педагогическия съвет, още в началото на професионалното обучение през 1973 г. се обособява Пионерски завод „Бодра смяна“ с три цеха.



Произведената от учениците продукция се реализира. Средствата се отчитат в извънбюджетна сметка. С част от тях учителите Димитър Желязков и Васил Петров (работи в училището от 1975 г., през 1986 г. заема длъжността заместник-директор) водят учениците на екскурзия. През 1990 г. реализираната продукция има чиста печалба на стойност 105 159 лева и от тогава съществуването на завода се прекратява.

През 1995 г. при закриването на извънбюджетната сметка се купува първият компютър за училището, който се ползва в счетоводството.

През учебната 1974/1975 г. за директор е назначен Димитър Иванов, помощник-директори са: Екатерина Кадирева и Георги Георгиев.



Откриване на учебната година



Към училището има полудневна детска градина. От 1978 г. учител е Янка Цанева.

През 1984/1985 г. са построени нови работилници по шлосерство и стругарство. Оборудвани са кабинети по машинно чертане, по технологии и други. Директор е Димитър Иванов, а заместник-директори са Мария Събева и Екатерина Кадирева.



Кабинет по чертане – учител Мария Бончева

През 1983 г. като начални учители в училище започват да работят Митко Митев, а през 1984 г. Радостинка Маринова. Те, заедно със Снежана Николова, Милка Петкова и Събка Димова, работят в едно Методическо обединение.

От 1985 г. сградата на училището е топлофицирана. Довършена е Актовата зала с крилото от първия етаж. В училището работят 130 учители.

За детски учители в училище след конкурс са назначени Надя Георгиева и Мария Митева. Подготвителните групи първоначално са четири и броят им нараства до десет. Като детски учители работят още Димка Генчева, Емигюл Камберова, Радка Цветанова, Златка Михова, Маргарита Мутафова, Валя Неделчева, Тинка Йорданова, Стефка Генчева, Стефка Грънчева.

През 1986 г. в училището започва работа Иван Толев като заместник-директор. Училището се разширява с ново крило, което се простира от източния вход за вътрешния двор и стига до кабинета по безопасност на движението по пътищата, който сега се ползва от група за целодневно обучение. На двата етажа има работилници. На втория етаж, където сега са двата кабинета до библиотеката – единият е работилница по шлосерство – учител е Димитър Желязков. Другият е по готварство, където сега се хранят децата от групите за целодневно обучение. Помещението на работниците по поддръжката тогава е работилница по дървообработване, по-късно кабинет по труд и техника.

Сградният фонд не достига и училището ползва други сгради и помещения в съседство – барака от северната страна, перпендикулярна на училището, където се реже металът. Тръбите се доставят от „Мебелукс“, правят се заготовки за въртящия механизъм на столовете и се връщат в предприятието, където се сглобява крайният продукт. Още – къща от северната страна – успоредна на училището, където се помещава занималня и фотолаборатория за нуждите на кръжока с ръководител Ненчо Ненчев, както и къщи от южната страна на училището – за занимални, подготвителни групи и помощни паралелки. Ползва се и сградата на „Транспрег“.

Всяка сутрин учениците изграят утринна гимнастика и в 7:30 часа започват учебните занятия. Всеки ден заместник-директорите проверяват присъствието на учениците и състоянието на сградите, за което информират директора.

През 1987/1988 г., на втория етаж са построени няколко административни помещения – счетоводство, канцелария, учителска стая, лекарски кабинет, кабинет на помощник-директор.

През 1989 г. в училището има три помощни паралелки. Грижа на учителите е децата да посетят лекар и да бъдат освидетелствани. Като такива работят Константин Костадинов, Гинка Младенова и Елена Новакова.

През учебната 1990/1991 г. в училището се обучават 1622 деца и ученици. От I до IV клас са 34 паралелки, 22 паралелки от V до VII клас.

През 1991 г. за директор е назначен г-н Иван Толев, а за заместник-директори Митко Митев и Васил Петров.

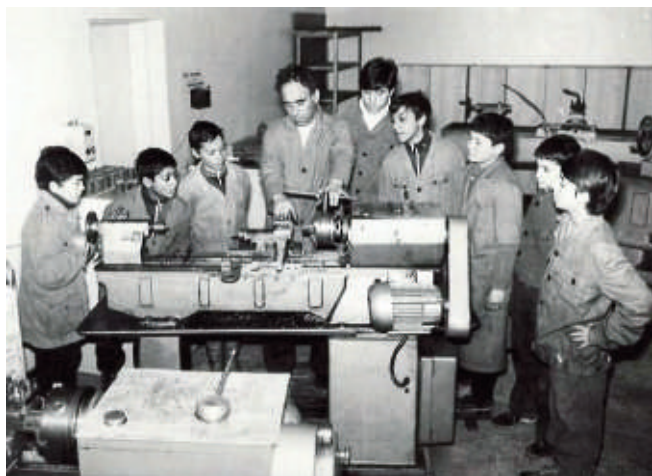


Васил Петров

Като начални учители през годините работят: Ирка Атанасова, Радка Русева, Радка Петрова, Стела Цонева, Минка Андреева, Тинка Йорданова, Аксения Енчева, Константин Костадинов, Калинка Костадинова, Нели Василева, Елена Новакова, Маргарита Димитрова, Милка Цветанова, Кина Тенева, Катя Пенева, Димка Йорданова, Марияна Рац, Гинка Младенова, Радостинка Маринова, Снежана Николова, Събка Димова, Милка Петкова, Елена Ланджева, Наньо Тонев, Весела Маринова, Величка Паункова, Павлина Вълкова, Петранка Николова, Добринка Тодорова, Екатерина Павлова, Милена Андонова, Евелина Станчева, Стефка Минева, Теодора Йорданова, Евгения Митева, Петранка Петрова, Георги Георгиев.

В среден курс през учебната 1993/1994 г. се обучават общо 584 ученици. От тях след първия срок 43 отпадат. Обучаващите са както следва: V клас – 165 ученици, VI клас – 151 ученици, VII клас – 1 паралелка масова и 4 паралелки ПТУ, VIII клас – 1 паралелка със засилено трудово обучение и 3 паралелки ПТУ, IX клас – 2 паралелки ПТУ. ПТУ паралелките са с тригодишно обучение след VI клас и съществуват до 2010 г. Седми, осми и девети клас се водят съответно I-ви, II-ри и III-ти курс.

Учители по професионално обучение са: Йордан Толев, Стефан Станчев, Тодор Тодоров, Димитър Желязков, Симеон Монеv, Минчо Няголов и Васил Иванов – практика шлосерство, Ангел Опрев, Веселин Николов, Димитър Димитров, Иван Китов и Кирил Маслинков – практика стругарство, Ангел Панайотов, Ненчо Ненчев, Николай Николов, Тодор Калчев и Марияна Чомакова – практика тъкачество и предачество, Димитър Добрев – практика текстил и мебелно производство, Антоанета Белберова и Станка Радева – практика готварство, Васил Петров, Цанди Пантов, Мария Бончева, Мария Радева – теория специални предмети, Данка Нешева – шев и кройка.



Учебна практика (стругарство) – учител Димитър Димитров



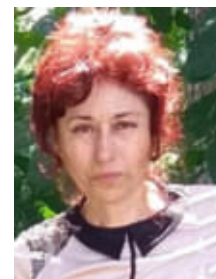
Гости в училище – наблюдават часа по труд и техника

Учители в прогимназиален етап през 80-те и 90-те години са: Йорданка Енчева и Станка Стойнова – по география, Радка Петрова и Станка Далева – по химия, Йовка Колева – по биология, Петър Донеv, Стоянка Илиева, Коста Костов, Неделчо Неделчев и Гроздена Русева – по математика.

Като учители в прогимназиален етап по общообразователните предмети работят още Ганка Димитрова, Стефан Макасчиев, Евдокия Макасчиева, Янка Михалева, Татяна Кюркчийска, Евгения Славова, Стела Башева, Величка Илчева, Велина Генчева, Бистричка Бахова, Дария Димитрова, Зорка Костова, Калина Ганчева, Стоянка Колева, Пенка Русева, Кина Даскалова, Марияна Хаджиминова, Валентина Стефанова, Теодора Козарова, Диана Димитрова, Мария Маргенова, Цонка Петрова, Донка Дончева и др.

През 1995 г., след проведен конкурс, директор на училището става г-н Митко Митев, а за заместник-директори са назначени г-жа Галя Илиева и г-н Васил Петров.

Митко Митев изпълнява длъжността „директор“ до 2001 г., когато преминава на работа в РИО – Сливен, като старши експерт по „Организация на средното образование“. В периода 2001-2005 г. временно изпълняващ длъжността директор е г-жа Галя Илиева, а заместник-директори са Радка Петрова и Васил Петров.



Радка Петрова

През 2005 г., отново след проведен конкурс, за директор е избран господин Митко Митев, а за заместник-директори са назначени г-жа Галя Илиева, г-н Васил Петров и г-жа Анета Русева.

Функциите на някогашните дружинни ръководители през 1996 г. започват да се изпълняват от педагогическия съветник. Първият назначен педагогически съветник е Стела Костова. Длъжността се заема още от Ралица Динкова, Мария Вачковска, Мария Зашева, Рая Попова.

Създава се Ученически съвет, първоначално по проект „Насърчаване на детското участие чрез укрепване ролята на детски/младежки съвети на училищно, общинско, областно, национално ниво“ към УНИЦЕФ – България, който продължава да съществува и днес. Ученици под ръководството на педагогическия съветник Мария Вачковска участват в различни инициативи, чрез които формират умения за изразяване на активна гражданска позиция. Провежда се Ден на ученическото самоуправление – 9 май, на който учениците влизат в ролята на учители, администратори и обслужващ персонал.

За подпомагане на учебно-възпитателния процес в училище работят и психолог, логопед, ресурсен учител – Светлана Велева, Светла Василева, Силвия Хубанова и Виктория Видева.

Разширенията на училищната сграда се узаконяват с актове на Министерството на регионалното развитие и благоустройството:

Според Акт №920/04.04.2001 г. на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, при кмета Асен Гагаузов, училището е с площ 5535 кв. м, състоящо се от масивна сграда на два етажа със сутерен и ЗП 945 кв. м и масивна сграда на два етажа със ЗП 735 кв. м с граници: север – ул. „Христо Георгиев“, изток – улица, запад – улица „Дели Раги“, юг – ул. / „Гоце Делчев“.

През 2003 г., на 26.11. с Акт №1542 МРРБ, при кмета Йордан Лечков, с решение №104/25.03.2004 на Общински съвет Сливен имотът (масивна едноетажна сграда със ЗП 47,60 кв. м) се предоставя безвъзмездно на VI-то ОУ „Братя Миладинови“.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Министерство на регионалното развитие и благоустройството
Областна администрация - Сливен

АКТ № 920
ЗА ОБЩЕСТВЕНАТА ПУБЛИЧНА СПЕЦИФИКАЦИЯ

НА НЕДВИЖИМИ ИМОТ: НАХОДЯЩ СЕ В: гр.Сливен, Училище в кв.„Дели Грива“, УПИ I, кв.480

1.Дата на съставяне: 04.04.2001г.
2.Правно основание: Чл.2, ал.1, т.3 от ЗОС.

3.Вид и описание на имота: Училище в гр.Сливен с общо място,представляващо терен 1 в кв.480 по плана на град с площ 5 535 кв.м., състоящо се от:
1.Масивна сграда на два етаж със сутерен, ЗП- 945 кв.м.
2.Масивна сграда на два етаж, ЗП- 735 кв.м.

4.Вид на собственост на имота:

5.Собственик на имота:

6.№ и дата на съставеното по-рано решение: Акт № 286/22.05.1991г.

7.Местонахождение на имота: Гр.Сливен, кв. „Дели Грива“, кв. I в кв.480.

8.Граници на имота: Север-ул. „Христо Георгиев“
Изток-улица
Запад-ул. „Дели Раги“
Юг-ул. „Гоце Делчев“

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Министерство на регионалното развитие и благоустройството
Областна администрация - Сливен

АКТ № 1542
ЗА ОБЩЕСТВЕНАТА СПЕЦИФИКАЦИЯ

НА НЕДВИЖИМИ ИМОТ: НАХОДЯЩ СЕ В: гр. Сливен, кв.„Дели Грива“, УПИ I, кв.480

1.Дата на съставяне: 26.11.2003г.
2.Правно основание: Чл.2, ал.1, т.3 от ЗОС.

3.Вид и описание на имота: Масивна едноетажна сграда със ЗП 47,60 кв.м., намирайки се в УПИ I, кв.480, отреден за училище по ПУП на кв. „Дели Грива“, гр.Сливен.

4.Вид на собственост на имота:

5.Собственик на имота:

6.№ и дата на съставеното по-рано решение: Това връзка с Акт №920/04.04.2001г.

7.Местонахождение на имота: гр.Сливен, кв. „Дели Грива“, УПИ I, кв.480

8.Граници на имота: Изток – ул. „Хр. Георгиев“
Запад-улица
Север – ул. „Дели Раги“
Юг – ул. „Гоце Делчев“

 РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ МИНИСТЕРСТВО НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И БЪЛГОСТРОИТЕЛСТВОТО И МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО ОБЩА СЪДИЩА СЪСТЕМА УТВЪРЖДАВА: _____ (подпис и печат) Внесено на 30/11/16 Съдията по ископителство: _____ СЪДИЯ ПО ИСКЪ ВЪВЕДЕНА: _____ (име, фамилия)	
АКТ № 4058 ЗА ИСКЪПНА ОБЩИНСКА СОБСТВЕНОСТ	
Регистър Съдии Двоце 4058	
1. ДАТА НА СЪСТАВИАНЕ:	09.01.2020 г.
2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ:	Чл. 56, ал.1, тъл. 3, ал. 2, т.3 от ЗОС, издарили са на 20.02.2017 г. и от ЗНУП в Решение № 8-8 от 28.08.2017 г. на Общинския съвет-Сливен
3. ВИД И ОПИСАНИЕ НА ИМОТА	Единствена мястена сграда с идентификатор 67338-567-41-5, с площ от 710 квадратни и десети дека, намираща се в УПИ № 1 "Даме Груев", кв. 480 по плана на кв. "Даме Груев", гр. Сливен; зет сградни и оброчови и земеделски намястени и селскостопански 10/20/19 г.
4. ИСТОТНОХОДЖЕВЕН НА ИМОТА	Одн. Сливен, общ. Сливен, гр. Сливен на "Даме Груев", ОУ "Бониф. Младенков", поселили зет с идентификатор 67338-567-41 (УПИ № 1, кв.80 по 1911) на кв. "Даме Груев", гр. Сливен) по експроприателната акта и министерските регистри, издарили със заповед № РД-18-31/19.04.2006 г. на Непоспелителни директор на АК, номер по експроприателна: 8482.
5. ГРАНИЦИ НА ИМОТА	67338-567-40, 67338-567-42, 67338-567-47, 67338-568-13
6. ДА ЛИ Е ДА СЕ ОЦЕНЯВА НА ИМОТА КЪМ МОМЕНТА НА УТВЪРЖДАВАНЕ НА АКТА:	419 965,00 лв.

Последното разширение на Основно училище „Братя Миладинови“ е свързано с построяването на нов физкултурен салон през учебната 2018/2019 г. Издаден е Акт за публична общинска собственост №4058/09.01.2020 г. на МРРБ и Министерство на правосъдието (при кмета Стефан Радев). Голямата и модерна спортна зала има и две съблекални – за момчета и момичета, стая за учителите и склад за ученическите пособия за часовете по физическо възпитание и спорт. Изграденото поле е с размери 30/18 метра. Цялото съоръжение и оборудването е изградено напълно със средства от бюджета на училището. Заслугата е на директора на училището г-н Митко Митев.

Във файла на стената на първия етаж на училището има пано, което е нарисувано с участието на Никола Дянков – учител по физическо възпитание.

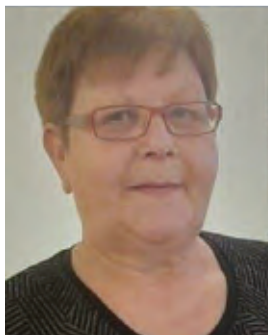


Ганка Панева

Днес училището има 30 класни стаи, 4 компютърни кабинета, кабинет за ресурсно подпомагане, 2 учителски стаи, 2 физкултурни салона, актова зала, библиотека.

През 2006 г. в училището започва работа г-жа Ганка Панева. Първоначално заема длъжността помощник-директор по административно-стопанската дейност, а след това е назначена за помощник-директор по учебната дейност.

От 2009 г. се въвежда нов модел за кариерно развитие на учителите. Длъжността „главен учител“ през годините се заема от:



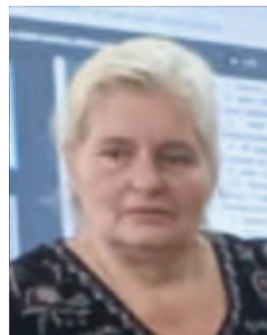
Дария Димитрова
учител по математика и инфор-
мационни технологии; работи в
училище от 1990 до 2018 г.



Евгения Митева
начален учител;
работи в училище от 2001 г.



Маргарита Ганева
учител на подготвителни групи;
работи в училище от 2008 г.



Пенка Русева
учител по математика и инфор-
мационни технологии;
работи в училище от 1999 г.

На тази длъжност са били още Весела Маринова, Теодора Йорганова и Елена Новакова.

От 2010 г. професионалните паралелки вече не съществуват и обучението се ориентира към начален и прогимназиален етап на образование (I – VIII кл.). Обучават се и деца в подготвителни групи. През 2017 г. завършва последният випуск на VIII клас, защото според новия Закон за предучилищно и училищно образование, основно образование се придобива със завършване на VII клас.

През 2011 г. се пенсионира заместник-директорът Васил Петров и на тази длъжност се назначава Весела Маринова, която е начален учител и работи в училището от 1988 г.

През 2017 г. заместник-директор става и Теодора Йорданова, която е начален учител и работи в училището от 2002 г.

Сформираните Методически обединения днес се наричат Екипи за ключови компетентности. Такива са: на учителите на трета и четвърта възрастова група; на учителите на I-ви, II-ри, III-ти и IV-ти клас; на учителите по хуманитарни науки; природни науки; естетически цикъл; на учителите специалисти по професионално обучение до 2010 г.

Своите педагогически умения демонстрират с открити уроци през годините почти всички детски, начални, прогимназиални учители и учители специалисти по професионално обучение.

След 2006 г. в Основно училище „Братя Миладинови“ започва интензивна дигитализация на учебния процес. Първоначално всяка класна стая разполага с настолен компютър, мултимедия и за всички учители са осигурени преносими компютри. Училището е от първите, в които се работи с електронни учебници и различни образователни платформи.

Оборудвани са четири компютърни кабинета, налична е интернет мрежа, с финансови средства от бюджета на училището е сменена дограмата на цялата сграда.

В коридорите и класните стаи на училището има видеонаблюдение, с което се осигурява безопасното пребиваване на децата и учениците.

Първият открит урок, в който се използва мултимедия, е изнесен през 2006 г. от Калина Ганчева – учител по биология и здравно образование.

През 2016 г. Теодора Йорданова участва в кръгла маса на тема: „Добри практики на учителите от област Сливен в работата с деца и ученици билингви“ на тема: „Електронният учебник – необходимост и предизвикателство в работата с ученици билингви“.

През 2016 г. РУО Сливен провежда дни на отворените врати за най-добре подготвен и проведен електронен урок. Училището се представи от Мария Маргенова – учител по география и икономика и Петранка Шишкова – учител в детската градина, които получават грамоти за отлично представяне.



Във връзка със задължителната предучилищна подготовка Маргарита Ганева участва в Национална конференция, проведена в град Сливен през април 2014 г.

В същата година училището е избрано за апробация на новосъздадената образователна платформа „Уча се“. В продължение на две седмици екипът на Дарин Маджаров провежда експериментална работа с ученици от начален етап. В резултат на това училището получава сертификат за иновативно училище от „Уча.се“.

През 2016 г. е учреден Обществен съвет към училището, който трябва да подпомага дейността, развитието на училището и да осъществява граждански контрол на управлението му.

Важна информация за историята на училището се съдържа в летописната книга. Първата летописна книга за периода 1955-1960 г. се намира в Държавния архив Сливен. От 1997 г. летописната книга се съхранява в училището и се води от учителите по български език и литература Бистричка Бахова (до 2012 г.), Евгения Славова (до 2016 г.) и Веселина Райкова (до 2024 г.). Благодарение на тях са записани събития, свързани с учебно-възпитателната работа, с мероприятия на извънкласната дейност, с участия в състезания и конкурси, проекти и национални програми, доказващи труда на много учители, които не желят себе си, отдават сили и време за благо на своите ученици и за разнообразяване и обогатяване на училищния живот.

Както за всяко училище, така и за ОУ „Братя Миладинови“, 15 септември – откриването на учебната година, е празник. По традиция, всяка година празничната програма в училището се подготвя от учители по български език и литература, по музика, както и от учители от начален етап. За украсата на сцената и на цялото училище се грижат учители по изобразително изкуство. Стихове, песни, танци и приказни герои създават приповдигнато настроение у присъстващите. С много вълнение начални и детски учители посрещат децата от подготвителните групи и първокласниците, които приемат символичния ключ на знанието и преминават под красива арка от цветя и балони.

В училището през годините са сформирани:

- Хор за руски песни с ръководител Екатерина Кагирева;
- Музикална група „Звънчета“ – с ръководител Янко Янков;
- Група за спортни танци „Импресия“ – Елена Ланджева;
- Танцова група „Алабина“ – с ръководители Марияна Рац и Весела Маринова;
- Танцов състав „Етничко“ – с ръководител Елена Ланджева;
- Вокална група „Славейчета“ – с ръководител Теодора Йорданова;
- Вокална група „Весели ноти“ – с ръководител Калина Кръстева;
- Танцов клуб „Магията на танца“ – с ръководител Весела Маринова;
- Вокална група „Пъстра броеница“ – с ръководител Желя Станчева;
- Вокална група „Миладиновчета“ – с ръководител Таня Михайлова;
- Група за народни танци „Шарена гайда“ – с ръководител Пела Янева;
- Вокална група „Ехо“ – с ръководител – Митка Милинкова – Кръстева;
- Вокална група „До ре ми“ – с ръководители Митка Милинкова – Кръстева и Радка Петрова;
- Отбори по баскетбол, лека атлетика, тенис на маса – треньор Николай Христов;
- Отбори по футбол – треньори Иван Толев, Васил Костов, Стоян Гурков;
- Отбор по тенис на маса – треньори Никола Дянков, Стефан Тенев;
- Отбор по бадминтон – треньор Драгомир Димитров;



Хор за руски песни с ръководител Екатерина Кагирева

От 1997 г. в училището е създаден клуб на знаещите „Светкавична мисъл“, който провежда състезания между учителите. През годините като най-добри са отличени Антоанета Белберова, Татяна Кюркчийска, Калина Ганчева, Величка Илчева, Евгения Славова, Радка Петрова, Пенка Русева. По случай 80 години от създаването на училището е проведено състезание „Светкавична мисъл“ с участието на учители от СОУ „Йордан Йовков“ и ОУ „Елисавета Багряна“.



Отбори по футбол, бадминтон, баскетбол, лека атлетика, тенис на маса – тренъори: Николай Христов, Никола Дянков, Иван Толев, Стефан Тенев, Васил Костов, Стоян Гурков, Драгомир Димитров



Отбор по тенис на маса – треньор Стефан Тенев



Отбор по бадминтон – треньор Драгомир Димитров



Танцова група „Алабина“ – с ръководител Марияна Рац и Весела Маринова



Танцов състав „Етнико“ – с ръководител Елена Ланджева



Вокална група „Славейчета“ – с ръководител Теодора Йорданова



Вокална група „Весели ноти“ – с ръководител Калина Кръстев



Танцов клуб „Магията на танца“ – с ръководител Весела Маринова



Вокална група „Пъстра броеница“ – с ръководител Женья Станчева



Вокална група „Миладиновчета“ – с ръководител Таня Михайлова



Вокална група „Ехо“ – с ръководител – Митка Милинкова – Кръстева



Група за народни танци „Шарена гайда“ с ръководител Пепа Янева

През 2015 г. в училището е сформиран клуб „Млади възрожденци“ с ръководител Славяна Георгиева. Инициативата е на Общобългарския комитет „Васил Левски“ на национално ниво. Членовете на клуба отбелязват всички годишници от важни исторически събития, включват се във всички общоградски тържества и празници. Клубът участва в регионална среща на клубовете, проведена в зала „Васил Левски“, град Сливен, и в национална среща на клубовете „Млади възрожденци“ във Военна академия „Георги Стойков Раковски“, град София.



Училището се включва във всички градски, общински и национални спортни състезания. Благодарение на своите треньори – учителите по физическо възпитание и спорт – Николай Христов, Никола Дянков, Иван Толев, Васил Костов, Стефан Тенев, Стоян Гурков и Драгомир Димитров, учениците печелят призови места по тенис на маса, футбол, бадминтон, шахмат. Спортните отличия красят витрините във фойетата на училището.



Под ръководството на учителите по музика, учениците ни създават настроение на училищните тържества, участват в конкурси, печелят награди. В няколко поредни години училището има призови места на фестивала на руската песен, организиран в града. Учителите Янко Янков, Калина Кръстева, Женья Станчева, Таня Михайлова, Митка Милинкова използват различни музикални инструменти.

В конкурсите за рисунки под ръководството на учителите по изобразително изкуство Вяра Игнатова, Венета Динева, Славка Попова, Желязко Илиев, Мирослава Желева, се включват много ученици и печелят награди.

Участието в литературни конкурси се дължи на Евгения Славова – учител по български език и литература и Елена Ланджева – начален учител. Проведен е конкурс за рецитиране на стихове в четири възрастови групи с участие на ученици от други училища, посветен на 90-годишния ни юбилей.

Участието в конкурса, организиран от Хуманитарна гимназия – „Магията на Дамяновото слово“ завършва с грамота за нашето училище.

Добър екип за съвместна работа са началните учители Елена Ланджева – със своите поетични творби, превърнали се в песни, и Стефан Стефанов – композитор на музиката. Разнообразяват живота на учениците си по време на междучасие и в групите за целодневно обучение и участват в училищни тържества.

Училището поддържа връзки с Природен парк „Сините камъни“, изразяващи се в излети сред природата, традиционно почистване на парка, участие в обявени от него конкурси чрез рисунки и макети. Получените награди от учениците са следствие от труда на учителите Петя Танева, Нурдан Хюсеинова, Желязко Илиев, Теодора Козарова, Мария Маргенова, Величка Паункова, Елена Новакова, Евгения Митева.

Учениците участват в конкурсите, обявени от Детски комплекс – Сливен.

Организирант се посещения на музеи, на професионални гимназии, на различни институции в града.

Вълнуващи преживявания в училище са празниците на франкофонията и на чуждите езици, както и Денят на Европа – с песни, стихове и драмати-зация на приказка учениците забавляват публиката, благодарение на своите учители – Величка Илчева, Велина Генчева, Мариела Куямджиева, Петя Кирова, Станка Грунова.



Провеждат се състезания по български език и литература, ръководени от учителите Бистричка Бахова, Татяна Кюркчийска, Зорка Костова, Евгения Славова, Ирена Желязкова. Организира се Седмица на четенето от Светлана Стефанова, Веселина Райкова, Петя Кирова.

Училището може да се похвали не само с езиково грамотни ученици, но и с добри математици, подготвени от Кина Даскалова, Дария Димитрова, Янка Михалева, Пенка Русева.

Много добре се представят учениците и по не по-малко сложната дисциплина химия и опазване на околната среда. Организирано състезание в училище провежда г-жа Стоянка Тодорова (Колева) – 2003 г., а в общинско състезание с ученици от VII клас се представи г-жа Теодора Козарова – 2012 г. Второ място в национално състезание по природни науки в Търговище печели с ученици Славка Кунчева през 2019 г..

През 2019 г. завидно актьорско майсторство показват учениците на г-жа Веселина Райкова, представили пиесата „Женско царство“ на Ст. Л. Костов пред целия педагогически състав в Актовата зала на училището. Декорите за сцената на пиесата са дело на г-н Желязко Илиев.



В Основно училище „Братя Миладинови“ дълги години се работи по проекти и национални програми.

Първият проект е на ЮНЕСКО за периода 1994-1999 г. В него участват учителите Елена Ланджева, Янко Янков, Иван Толев, Никола Дянков, Вяра Игнатова. Ръководител на проекта е директорът на училището г-н Иван Толев и от 1995 г. г-н Митко Митев (заема длъжността директор). Групите по проекта провеждат два лагера – пролетен в местността „Карандила“ през 1998 г. и зимен в Старозагорски минерални бани през 1999 г.

По проект „Етнико“ до 2007 г. работят Елена Ланджева, Радостинка Маринова, Бистричка Бахова, Ирка Атанасова, Калина Кръстева. Ръководител е директорът Галя Илиева.

През месец септември 2008 г. в училището за първи път стартира Европейски международен проект за многостранно партньорство между 7 държави по програма Коменски – „Готварство, песни и ръчни занаяти“. Координатори по проекта от наша страна са Петя Танева и Весела Маринова.

От 2012 г. до 2014 г. училището отново печели финансиране по международен проект за многостранно партньорство по секторна програма „Коменски“ - проект „Ден след ден“. Участват училища от 7 държави, а от училището са включени 12 учители - Екатерина Павлова, Весела Маринова, Петя Танева, Теодора Йорданова, Евгения Митева, Добринка Тодорова, Павлинка Вълкова, Елена Новакова, Велина Генчева, Евгения Славова, Зорка Костова и Калина Ганчева.



От 2007 г. до 2013 г. училището работи по Проект „Заедно можем повече“ по програма на МОН – „Училището територия на учениците“. Полученото финансиране се използва за закупуване на компютри и спортно оборудване за учениците. Координатор на проекта е Величка Илчева. Издаван е вестник със съдействието на Зорка Костова, Пенка Русева, Венета Илиева, Ралица Динкова.

През 2013 г. училището получава финансиране по национална програма „Училището територия на учениците“, модул „Подкрепа на целодневното обучение на учениците от начален етап“. Със средствата е закупено обзавеждане, настолни игри, книги и музикални дискове за целите на целодневното обучение.



Национална програма „С грижа за всеки ученик“ започва през 2012 г. – работят Бистричка Бахова, Маргарита Ганева, Радостинка Христкаева, Ирка Атанасова, Детелина Савова, Стефка Минева, Марияна Паскалева, Жанета Христова, Величка Паункова, Дарина Йовкова, Марияна Димова.

В националната програма „На училище без отсъствия“ с ръководител г-жа Ганка Панева участват Стоянка Колева, Николинка Георгиева, Мария Вачковска, Петранка Петрова, Мими Гешева, Керанка Калчева, Диана Димитрова.

Проектът „Училище за себеутвърждаване и подготовка към европейски хоризонти“, известен като проект „Успех“, е широко застъпен в училището. Учениците с желание посещават занятията и с още по-голямо желание се подготвят техните учители – ръководители на групи.

През 2012 г. са сформирани 16 групи, през учебната 2012-2013 г. – 24 групи, през 2013-2014 г. – 28 групи в различни направления.

През април 2014 г. във Варна, г-жа Мария Маргенова участва във Втора национална конференция за обмяна на добри практики, в областта на извънкласните и извънучилищните дейности по проект „Успех“.

През 2014 – 2015 г. в училище работят 24 групи с 255 ученици. През юни 2015 г. г-жа Теодора Йорданова участва в областна конференция по проект „Успех“ – „Ролята на проект „Успех“ в социализацията на децата от ромския етнос“.

През 2014 г. училището печели проект „Обичам природата и аз участвам“ под патронажа на Министерство на околната среда и водите. Благодарение на учителите по природни науки Калина Ганчева, Стоянка Колева, Теодора Козарова и Мария Маргенова, вътрешният двор се превръща в приятно и красиво място за игри и отдих.

В периода 2015-2023 г. училището печели множество международни проекти по програма „Еразъм +“. Координатор и ръководител е Екатерина Павлова – начален учител и учител по френски език в начален етап. Нейна е заслугата в училище да се сформират групи за работа по тези проекти. Осъществява се взаимодействие с представители на образователни общности в десетки държави, разположени на няколко континента. Взаимодействието включва обмен на добри практики, посещение и представяне на открити уроци, изготвяне на електронни ресурси от страна на ученици и учители, опознаване културата и бита на различните нации.



По проект „Успех за теб“ се работи от учебната 2023-2024 г.

От 2024 г. всички учители на деца от трета и четвърта възрастова група работят по проект „Силен старт“.

В коридорите на училището има информационни табла и снимков материал от проектите.

Манифестациите по време на национални и официални празници, провеждани до 1989 г., са заменени с общоградски шествия.



Директорът Димитър Иванов на официалната трибуна по време на манифестация (първият отлясно)



Директорът Петър Велев на площад „Хаджи Димитър“ в деня на манифестация

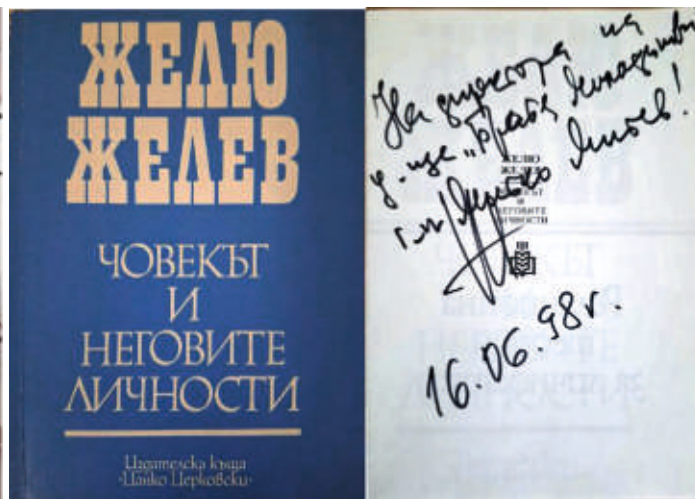


Участие в шествие за 24 май – Ден на светите братя Кирил и Методий, на българската азбука, просвета и култура и на славянската книжовност. Директорът Митко Митев и заместник директорите – Весела Маринова и Теодора Йорданова

Училището посреща високопоставени лица и известни личности.



Световно признатият цигулар маестро Георги Калайджиев през 2022 г.



Президентът на Република България Желю Желев през 1998 г.



Френският посланик г-н Етиен дьо Понсен през 2010 г.



Министърът на образованието и науката Красимир Вълчев през 2017 г.



През 2023 г. група ученици от Основно училище „Братя Миладинови“ с ръководители Пела Янева и Таня Михайлова гостува в президентството на Република България и представя пред президента Румен Радев „Традиции и подготовка за Бъдни вечер“ по случай настъпването на ромската Нова година – Василица.



Тържествено са отбелязани 80-годишният (в залата на Дом на народната армия) и 90-годишният (в Драматичен театър „Стефан Киров“) юбилей на училището. Сценарист, художествен ръководител и водещ на концерта за 80 и 90 - годишния юбилей е 2-жа Евгения Славова. За 90-годишния юбилей е издаден вестник „Миладиновци“ под редакцията на Валентина Стефанова – учител по информационни технологии (сега заместник - директор по учебната дейност) и Марияна Хаджминова – учител по информационни технологии.

Изготвени са презентация и видеофилм за историята на училището от Ирена Желязкова – учител по български език и литература (сега в ППМГ „Д. Чинтулов“), със съдействието на Марияна Хаджминова - учител по математика и ИТ. В подготовката на концерта участват Калина Кръстева, Женья Станчева и началните учители Теодора Йорданова (сега заместник-директор по учебната дейност), Елена Ланджева, Стефка Минева и други.

Организирано е забавно състезание, посветено на празника на училището „Мис и Мистър VI-то ОУ“ през 2009 г., в което участват 70 деца и ученици.

Директори и учители от Основно училище „Братя Миладинови“ през годините са награждавани по различни поводи:

За заслуги в сферата на образованието директорът г-н Димитър Иванов е награден с орден „Кирил и Методий“ III-та степен през 1983 г.



През 2013 г. Милка Димитрова, начален учител, получава наградата „Софроний Врачански“ в категория „Активни педагози – преди и сега“ за цялостен принос към образованието.



През същата година с плакет на Община Сливен е награден директорът г-н Митко Митев за създаване на добри и привлекателни условия за провеждане на учебно-възпитателната работа.

През 2015 г. г-н Митко Митев е награден с плакет „Директор на годината“ от СБУ.

През 2020 г. по случай първи ноември – Ден на народните будители, с наградата „Софроний Врачански“ в категория „Млад учител – успешен старт в професията“ е награден Стефан Тенев.



През 2024 г. в навечерието на 5 октомври – Международен ден на учителя, номинираният от синдикалната организация на СБУ при ОУ „Братя Миладинови“ Стефан Тенев печели наградата в направление „Изкуства и спорт“ към Общински конкурс „Мисия учител“, организиран от Синдиката на българските учители – Сливен.



По повод Международния ден на учителя – 5 октомври, на официална церемония, кметът на Община Сливен, Стефан Радев, удостои с наградата „Директор на годината“ г-н Митко Митев. Наградата е за цялостен принос в системата на образованието за област Сливен.



Основно училище „Братя Миладинови“ е най-голямото в областта. През 2015 г. в него работят 82 учители, които обучават 1542 ученици в 60 паралелки.



Снимка на целия колектив 2015 г.

Не малко е извървяло нашето училище „Братя Миладинови“ за едно столетие - от писалката с мастило до компютъра, от апарата с диапозитиви и шрайбпроектора до мултимедията с белите екрани, от черната дъска с тебешира до бялата дъска с маркера, изцяло обновени класни стаи с ламиниран паркет на пода, нови чинове, маси и столове, нови шкафове и интерактивни дъски.

И днес възпитаници на Основно училище „Братя Миладинови“ са деца, живеещи в кв. „Надежда“. В него работят 83 учители, които обучават над 1300 деца и ученици в 62 групи и паралелки.

Учителите винаги са намирали подкрепа от непедagogическия и обслужващия персонал в училище.

Ганка Далева, Иванка Толева, Пела Митева – заемащи длъжността „домакин“

Гая Георгиева, Анка Иванова, Христина Цочева – гл. счетоводител

Елена Тенева, Дима Ангелова, Гергана Петрова – завеждащ „Административна служба“

Кремена Стойчева – технически изпълнител

Христо Димов, Ганчо Петров, Симеон Симеонов, Георги Айранов – работници-поддръжка

СИМВОЛИ НА УЧИЛИЩЕТО

По повод 90-годишния юбилей на училището е изработено ново знаме. Проектът за него е дело на г-н Желязко Илиев – учител по изобразително изкуство.

Открит е барелеф с ликовете на братята Димитър и Константин Миладинови. Автор е скулпторът Николай Султанов (чийто баща е бил директор на училището).

Написан е химн – текст – Христо Батинков, музика и аранжирова – Иван Кавръков.

Сред Сливен – там, под Камъните сини,
училище ни вика всеки ден.
Зове се Шесто „Братя Миладинови“.
И в него ние учим и растем.

О, слава, слава, Братя Миладинови –
на родното училище патрон!
Достойно след завета Ви преминали,
на Вас, геди, отдаваме поклон!

С успехи в науката и спорта,
училище, с любов ще те покроем.
Шестица грее в името ти гордо –
отличници в живота ще сме ние.





Макар и кратко написано, без претенции за изчерпателност, и на много места с нарушена хронология на събитията, искахме да ви върнем назад към историята, да събудим спомени, които предизвикват сълзи от умиление и много вълнение.

Записахме, за да се помни и цени създаденото с много труд от поколения учители и техните достойни ръководители – директори на Основно училище „Братя Миладинови“.

ДИРЕКТОРИ

- Стефан Н. Султанов (от 1950 г. до 1955 г.)
- Георги Златев Тенев (от 1955 г. до 1957 г.)
- Георги Яков (от 1957 г. до 1959 г.)
- Георги Шиваров (от 1959 г. до 1960 г.)
- Кирил Войников (от 1960 до 1963 г.)
- Стефан Стойнов Баев (от 1963 до 1966 г.)



- Петър Андонов Велев (от 1966 до 1969 г.)



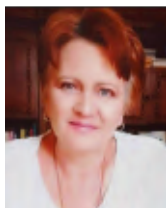
- Тодор Пенев Иванов (от 1970 до 1970 г.)
- Дияна Маринова Манева (от 1970 до 1974 г.)



- Иван Пенев Толев (от 1991 до 1995 г.)



- Мумко Русев Митев (от 1995 до 2001 г.
и от 2005 до 2024 г.)



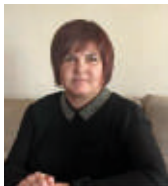
- Галя Христова Илиева (от 2001 до 2005 г.)

РЪКОВОДСТВОТО ДНЕС



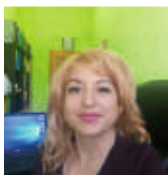
Весела Маринова

директор от 2024 г.
работи в училището от 1988 г.



инж. Анета Аксакова

заместник-директор
административно-стопанската дейност
работи в училището от 1994 г.



Теодора Йорданова

заместник-директор
учебна дейност
работи в училището от 2002 г.



Валентина Стефанова

заместник-директор
учебна дейност
работи в училището от 2008 г.

С основание можем да кажем, че Основно училище „Братя Миладинови“ е школа за подготовка на педагогически специалисти и ръководни кадри. Колеги, които са работили в училището, след това заемат ръководни постове в други училища: Светли Маринов – ОУ „Г. С. Раковски“ с. Пъдарево, Петя Танева – НУ „Васил Левски“ Сливен, Галя Илиева и Калина Кръстева – ОУ „Юрий Гагарин“ Сливен, Николай Неделчев – ОУ „Христо Смирненски“ гр. Кермен, Стоян Георгиев – ОУ „Св. Паусий Хилендарски“ с. Сотиря, Маглена Георгиева – ОУ „Найден Геров“ с. Гавраилово, Силвия Аврамова – ОУ „Димитър Петров“ Сливен.

Успешно реализирали се възпитаници на училището

Д-р Розалина Петрова – лекар – психиатър

Д-р Добринка Жекова – лекар – вътрешни болести и ревматология

Учители:

по български език и литература – Стефка Василева (СПГСГ „Арх. Г. Козаров“)

по руски език – Димитринка Мачева

по математика – Стоянка Несторова

по история – Катя Чанкова (ОУ „Ю. Гагарин“)

по френски език – Стоянка Радева (ПГПЗЕ „З. Стоянов“)

по география – Стефан Ганев (ПГПЗЕ „З. Стоянов“)

начален – Валя Болградова (СУ „К. Константинов“)

начален – Милка Димитрова (ОУ „Братя Миладинови“)

начален – Елена Новакова (ОУ „Братя Миладинови“)

Мария Савова – директор на ДГ „Кирчо Кърлешов“

Величка Цанкова – актриса в Драматичен театър

„Невена Коканова“ – гр. Ямбол

Николай Илчев – началник КАТ гр. Сливен

Мария Павлова – директор на БНБ

София Добрева – началник отдел в Община Сливен

Ангел Андонов, Илия Георгиев – пилоти

Ангел Бъчваров – директор на завод в гр. Мездра

Митко Ангелов – директор в АЕЦ „Козлодуй“

Иван Георгиев – работил в МОН

Курти Куртев – цигулар в бургаската опера

Антон Стефанов – адвокат

Диана Иванова – Община Сливен

Петър Зарев – транспортна фирма

Николай Арабов, Демир Демирев, Али Дормушев –

известни футболисти

Тенчо Тенев, Иван Попов, Иван Башев –

футболисти и треньори

ИСТОРИЯ В СНИМКИ



Деца от подготвителни групи 2023 г., учители Радостинка Христатијева, Мария Илиева и Маргарита Ганева



Посрещане на Баба Марта 1 март 2024 г., учители Надя Георгиева, Нася Добрева, Марияна Димова, Дарина Йовкова и Жанета Христова



Състезание „Лъвски скок“ 19 февруари 2023 г., учители Валентина Момчева, Величка Паункова, Радостинка Маринова и Марияна Василева



Коледно тържество - декември 2022 г.



Посрещане на Дядо Коледа от учениците
В начален етап - декември 2022 г.,
учител Ирка Атанасова



Денят на Земята - 22 април 2021 г.,
учители Стоянка Колева и
Теодора Козарова



Сурбакници, изработени от учениците на
г-жа Мирослава Желева - декември 2019 г.



Участие в проект - декември 2019 г. с директора Митко Митев и учителите Екатерина Павлова и Добринка Тодорова



Урок по родолюбие - ноември 2019 г., с класа на г-жа Веселина Райкова



Учители по математика – Кинчи Даскалова, Николинка Георгиева, Цонка Петрова и Юра Димитрова



Награди от състезание по тенис на маса – треньор г-н Никола Дянков



учител Славка Кунчева



Награждаване на отбора по футбол с треньор г-н Иван Толев - юни 2013 г.





Коледно тържество - декември 2024 г., учители Тания Михайлова и Пела Янева



Ученици на Хамам баир - 2023 г., учители Стоянка Колева и Теодора Козарова



Първо място в конкурса „Великденско яйце“ - 2023 г., учител Нурдан Хюсеинова



Първият учебен ден за първокласниците-2023 г., учител Добринка Тодорова и гостите-директора Митко Митев и Боян Аксаков от РУО Сливен



Европейска нощ на учените - 29 септември 2023 г., учител Теодора Козарова



Състезание по математика-2023 г., учители Николинка Георгиева, Валентина Стефанова, Марияна Хаджиминова и Донка Дончева



Наградени ученици на
г-жа Елена Ланджева, 2024 г.



14 март – световен ден на Числото ПИ



Участие в избори за Общински младежки съвет
2023 г., делегат Дима Ангелова



Рая Попова – работа с деца, 2023 г.



Участие в национално състезание – 2024 г.,
треньори Стефан Тенев и Драгомир Димитров



Седмокласници през 2024 г. с класни ръководители Стела Стоянова,
Яна Иванова, Таня Михайлова, Цонка Петрова, Желязко Илиев,
Мирослава Желева и Венцислава Додева



Знаменна група и заместник -директора Теодора Йорданова при откриване на
учебната 2024/2025 г.



Наградени ученици на
г-жа Мирослава Желева – декември 2024 г.



Награда от ПП „Сини камъни“ - 2018 г., учител 2-н Желязко Илиев



Г-жа Рая Попова с ученици в зала „Май“ – 2023 г.



Съвместно мероприятие с Основно училище „Юрий Гагарин“ - юни 2022 г.
учител Ирка Атанасова



Начални учители - 2022 г.



Заслужени награди – 30 май 2019 г. Директора Митко Митев и учителите Васил Костов, Стефан Тенев и Стоян Гурков



В час по география – 2019 г., учител Мария Маргенова



Участие в проект – март 2019 г., ръководител Екатерина Павлова



Класът на г-жа Павлинка Вълкова – 2018 г.



Репетиция с вокална група „Славейчета“



В класната стая – г-жа Теодора Йорданова



14 март – световен ден на числото ПИ, учител Цонка Петрова



Откриване на учебната 2017/2018 г.



Поднасяне на цветя пред паметника на Васил Левски с ученици от втори клас през 2012 г. Класен ръководител – Теодора Йорданова



Площад „17 януари“, по повод Освобождението на Сливен - 2016 г. Директорът Митко Митев и учителите Мария Вачковска и Славяна Георгиева



Състезание по български език и литература - ноември 2014 г.
Директорът Митко Митев, помощник-директорите Анета Аксакова и Ганка Панева, и Величка Илчева - учител по руски език



Състезание по български език и литература - ноември 2014 г.



Методично обединение „Природни науки“ 2024 г.



Пред ДТ „Стефан Киров“ 2015 г. –
честване на 90 годишния юбилей на училището



Юбилеен концерт - 90 години



Кабинет по история 2017 г.,
учител Диана Димитрова



Събка Димова, Петранка Николова,
Радостинка Маринова и Снежана Николова,
1998 г.



Петранка Шишкова с деца от
подготвителна група



Вокална група „Славейчета“
с ръководител Теодора Йорданова



При откриване барелефа на Братя
Миладинови 2015 г.,
учител Теодора Йорданова



90-те години на XX век – начални учители



Начални учители 2004 г.



Семинар в гр. Елена - 1999 г.



Г-н Иван Толев с ученици



Състезание по чужди езици – 2013 г.



Госпожа Светлана Стефанова с ученици



Госпожа Евгения Славова при откриване на учебната година



Училищният колектив с гости по проект „Еразъм+“



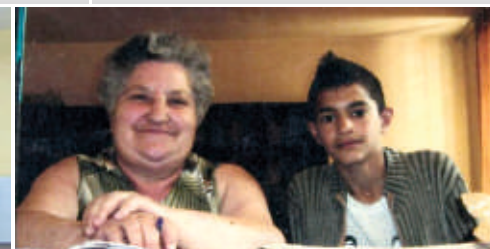
Добринка Тодорова



Стефан Стефанов



Ученици от група за целодневно обучение с домакин Пепи Митева



Домакин Иванка Толева



Директор Иван Толев и заместник-директор Митко Митев

В СВОБОДНОТО ВРЕМЕ



По средата Васил Петров

ПРОЕКТИ „ЕРАЗЪМ +“





















ЖИВИ СПОМЕНИ

Митко Митев

Работи в училището 37 години, от които 25 като директор.

„Всеки трябва да извърви пътя си, колкото и труден да е той...”

Ще видите хора, стегнати в обувките на вярата, подпирани на тояжките на надеждата и нарамили раниците на добродетелите да крачат смело по стръмните житейски. Не ги спира вятърът, не ги плашат бурите, не ги оставят силите и боговете. Погледът им е възрян във висините – там, където са търсещият дух и орлите.

Учителите и служителите от ОУ „Братя Миладинови” – Сливен – мои приятели, колеги, откриватели, общественици, професионалисти, личности и ХОРА! За мен е отговорност и чест да говоря за тях. Те винаги ще са моите колеги, които образно бих сравнил с КОМПАС, показващ посоката на хубавото време, точния момент и пътеката към високия връх. УЧИТЕЛИ с главни букви, накарали всяко дете, пораснало по чиновите на училището, да го уважава и обича. Предизвикващи любознателност, откривателство и познание, те не се умориха да запалват огън във всеки, до който се докосваха. ОГЪН, който сгряваше, светеше и чрез който се оцеляваше. Мъдри, убедителни, директни, прозорливи, упорити, постоянни, неуморни, целенасочени, целеустремени и винаги отпред – ВОДЕЩИ!

ТЪРСЕЩИ и ЖАДНИ за още и още... Да показват, да те учат, да те възпитават и да те карат да обичаш.

... Приказка без край... А защо не – път нагоре, без край...

Сто години от живота на едно училище са малко, но и много, за да открие човек себе си, да постигне, да докаже, да покори, да усъвършенства, да завладее, да поведе и да търси още нови върхове и светове!

Няма начало и край в необятното и свършеното!

Скъпи колеги, продължавайте НАГОРЕ! Там е слънцето...

Иван Толев

Работи в училище от 1986 г. до 2016 г. и заема длъжностите: директор, заместник-директор и учител по физическо възпитание и спорт.

С училището съм свързан от 1986 г. Учебно-материалната база беше недостатъчна и остаряла. С годините обаче тя се обогати и осъвремени.

Учителите са хора интелигентни, работливи и духовно богати, с развито чувство за отговорност, справедливост и морал. Аз общувах с колеги, близки по дух, с които ни обединяваше общата ни цел в работата. Да работиш в училище означава да напълниш душата си с детски смях и доброта и с тях да живееш години напред. Много организирано участвахме в лични, училищни и общоградски тържества и празници, в излети сред природата, в спортни мероприятия и походи.

Учениците бяха с добро поведение, отговорно и съзнателно се отнасяха към учебната работа и с любов към училището. Те участваха в трудовия процес в училище и виждаха реализацията на своя труд. Всеки ученик можеше да намери себе си в широкия спектър от дейности, които се провеждаха. Най-много бяха желаещите да спортуват, играят, пеят и се занимават с изкуство.

На всички ученици, на целия педагогически и непедагогически персонал желая много здраве, повече оптимизъм и да не спират да вярват, че мечтите се сбъдват.

На училището пожелавам да пребъде във вековете и да посреща следващите юбилеи с още по-големи успехи. Искрено се надявам, тогава, бъдещите поколения да си спомнят, че ние сме от хората, които са оставили частица от себе си в това училище!

Стефка Василева
бивша възпитаничка на НУ „Братя Миладинови“

Моето първо училище

Всеки човек има моменти, в които с умиление се връща към миналите години. Палитрата на житейския ни опит пресъздава цялото многообразие на човешките чувства – радост, тъга, вяра, любов, надежда. Но всеки един от нас, като че ли с най-голямо въннение се връща към ученическите години.

И сега, след повече от 60 години, си спомням за моето първо училище, за първия в живота ми учебен ден като първокласничка в Начално училище „Братя Миладинови“. Пред очите ми е още образът на първата ми учителка, тогава другарката Тодоричка Андонова. Беше млада, хубава, с пленителна усмивка. Отнасяше се нежно и майчински с нас, държеше внимателно несръчните ни ръчички при изписването на буквите и сричките, на цифрите. Не ни се караше, а ни поощряваше, когато грешахме в отговорите си, затова всички много я обичахме. Няма никога да забравя часовете по краснопис, когато се мъчехме да пишем тънко и дебело с перогръжките и мастилото, което все цапаше тетрадките ни.

Зад училището имахме опитно поле, където провеждахме някои часове по трудово обучение и отглеждахме различни растения. А в часовете по рисуване лелката прислужничка внасяше в стаята кофа с вода, в която миехме четките си. Цапахме, естествено, и чина, и пода с боя, но след часа сами почиствахме всичко.

Нямахме физкултурен салон – училището беше малко, само с четири класни стаи, но бяхме все на двора и играехме на различни игри. А през зимата, другарката Андонова, в класната стая ни учеше да играем хора и ръченица. За различните празници подготвяхме тържества с песни, стихотворения и танци, на които се канеха всички родители. А с каква радост украсявахме елхата за Нова година и с какво нетърпение очаквахме Дядо Мраз /тогава/! Нямам запазени много снимки, защото по онова време нямаше и много фотографии, но някои спомени и досега са живи...

Всеки празник е повод човек да преброди годините, да се сети за скъпи и мили неща, да се върне във времето, когато прави първите си стъпки в живота. Моето първо училище ми даде много. То ме научи на дисциплина, на отговорност, на любов към книгите. То ни подготви за по-нататъшните ученически години. От тогавашните ми съученици има инженери, икономисти, добри производственици. Аз самата завърших българска филология и 40 години посветих на любимата си професия.

Моето първо училище празнува своя 100-годишен юбилей. На всички Вас – настоящи преподаватели, пожелавам да бъдете всеотдайни в призванието си да създавате личности, въпреки трудностите! Старайте се да оставяте диря в сърцата на своите ученици! Бъдете себе си!

Честит юбилей! Честит празник!



Милка Тодорова Петкова – Димитрова

възпитаник на училището, начален учител, общественик, пенсионер

Моего училище

Родена съм и израснала в град Сливен, в квартал „Даме Груев“, известен още като „Бежанския квартал“. Ученическите ми години от I до VIII клас включително преминаха в VI-то основно училище „Братя Миладинови“.

Моят първи учител от I до IV клас беше Кирил Коюмджиев. Прекрасен човек и педагог. И до днес пазя спомените за помощта, която ми оказваше в първите учебни дни, защото започнах учебната година със счупена лява ръка. Той подпираше тетрадките ми, за да мога да пиша спокойно и красиво. Тази негова помощ ме караше да бъда старателна и отговорна.

От V до VIII клас имахме много и все добри и всеотдайни учители. Между класовете имаше негласно съревнование кой клас първи ще се строи сутрин на двора в пълен състав. Във всички класове имаше по няколко деца от ромски и турски произход. В нашия клас бяха осем. Всички изключително отговорни и старателни. Класът ни беше задружен и всички много си помагахме в учението, в изритите и спорта. Средното си образование завърших в Икономически техникум в родния ми град, след това Учителския институт в град Бургас, а висшето образование в Стара Загора. По разпределение бях назначена в с. Бяла, където работих три години.

През лятото на 1979 г. ми предложиха да се преместя да работя в град Сливен. Имах право да избирам между две училища. По това време в квартал „Даме Груев“ откриха VIII СОУ „Юрий Гагарин“. Можех да избирам между VI и VIII училище. Без колебание избрах VI-то училище. След обяснение, че в него учат 100 % ромски деца и на въпроса защо избирам него, отговорът ми бе: „Това е моето училище. Искam там да работя“.

И така цели 36 години без прекъсване работих като начална учителка. Нито за миг не съм мислила да се откажа. Получавахла съм предложения да се преместя в други училища, но съм отказвала категорично. Смятала съм, че „съдбата си знае работата“, защото моето училище бе моят втори дом. Започнах работа в прекрасен колектив от 100 учители. Пред очите ни и не без наше участие, училището промени своя облик. Въвеждането на новости и разширяването на сградния фонд даваха възможност за творческо вдъхновение и по-лесно усвояване на знанията от учениците.

Класната стая, в която започнах да уча в първи клас, се оказва символ на моето пребиваване в училището. Пак в тази стая завърших педагогическия си стаж и изпратих последния си випуск ученици.

Горда съм, че има мои ученици, завършили средно образование. Радвам се на всяка среща и разговор с тях, защото това означава, че си спомнят с добро за мен. А това ми стига!



Спомени на Радостинка Ганева Маринова

начален учител, пенсионер

Един задружен колектив

За пръв път влязох в сградата на нашето училище на 1 септември 1984 г. Бях на 23 години, с четири години педагогически стаж, две от които в отпусък по майчинство. Меко казано, бях стъписана от голямата сграда, от многобройния колектив и от всичко. Повериха ми длъжността

първи учител на първи клас. С колежата Мария Циплакова посетих за първи път улица „Кара Колю“ в кв. „Надежда“. Бяхме обградени от голяма група деца на различна възраст. Посрещнаха ни с радостно нетърпение и с най-мощното и спонтанно „Ура!“, което съм чувала. Винаги ще го помня.

През тази първа моя учебна година преживях и първата в живота ми т.нар. „Комплексна проверка“ от Просвета гр. Сливен. Не искам да си спомням очакването, притеснението, ужасът, че ще се проваля на проверката, проблемите с учениците и родителите им. Всеки учител ги преживява. Тук срещнах колеги и приятели, които помогнаха да разбера, че това е „мое то място“. Попаднах в обединение от сплотени и разбиращи колеги, готови да подкрепят и помогнат на всеки нуждаещ се. Тогава в първи клас работехме по двама учители на паралелка. Учебните предмети бяха поделени между двамата и първият учител беше и класен ръководител: I „а“ клас Радостинка Маринова и Мария Циплакова, I „б“ клас Снежана Николова и Диана Спасова, I „в“ клас Събка Димова и Величка Иванова, I „г“ клас Милка Димитрова и Дига Калудова, I „д“ клас Митко Митев и Христина Атанасова.

Тези хора ми помогнаха да „оцелея“ през тази моя незабравима първа година. Преди, по време и след проверката, всеки работен ден след края на часовете от първа смяна, цялото обединение сядахме заедно и подготвяхме уроци и материали за следващия ден, защото не се знаеше при кого и в какъв час ще влязат проверяващите. Когато мина проверката, тези сбирки се запазиха. Вземем си нещо за хапване и се събирахме в училищната библиотека, която се намираше в края на коридора на първия етаж. Там имаше всичко: обсъждане на сериозни теми, забавления, вицове и смях, взаимопомощ. Заедно празнувахме и личните си празници. Беше ни приятно да сме заедно. Тази първа година определи целия ми по-нататъшен професионален живот. Тогава разбрах и реших, че съм на мое то място.

През 80-те години на миналия век в училището функционираше външна тоалетна и умивалня. Сградата на пионерския завод беше еднотажна, стара и нефункционална. В следващите години, тогавашният директор – Димитър Иванов, с много усилия и находчивост осъществи строеж на новото крило с широки и светли работилници, учебни кабинети, тоалетни на двата етажа, баня и много други удобства. Оттогава училището разполага с обширната зала на втория етаж. До този момент педагогическите съвети се провеждаха в някой учебен кабинет. Целият колектив на училището участваше в почистването и поддръждането на новопостроената част. Всеки според силите си, в свободното от часове време, си обличаше работната престилка и боядисваше врати и прозорци, стържеше засъхнала боя от стъклата, изхвърляше строителни отпадъци. Всички работехме доброволно, с желание и весело настроение. Независимо от проблемите, които създават учениците и многобройните задължения на учителя, с подкрепата на колегите всичко се преодолява!

Стоянка Радева

бивша възпитаничка на училището

Празник и изпит едновременно

Никога не съм предполагала, че ще вляза отново в родното си училище. Този път като учител по френски език. Веднага се появиха спомени, свързани с времето, когато бях ученичка.

Тук съм учила от 1968 до 1973 г. Сградата на училището беше под формата на буквата „Г“. Учихме на три смени. Бях първокласничка, когато училището организира екскурзия до връх Шипка на 3-ти март и тържествено ни завързаха сини връзки и сложиха чавдарски калпачета.

Учебниците по аритметика и български език бяха разбираемо написани и за мен са много ценни. Пазя ги като скъп спомен. Мои учители бяха г-н Пенчев – по математика, заместник-директорът г-н Русев – по география, а след него – г-жа Василева, г-жа Узунова – по руски език.

Незабравими са спомените, когато класният ми ръководител в начален курс г-н Янев свиреше на цигулка в часовете по музика. В края на учебната година се провеждаше тържество, на което учениците трябваше да покажат знанията си по български език и по математика пред родителите, както Вазов описва годишния изпит на учениците в романа „Под игото“. Празнично е настроението от завършването на учебната година и в същото време сме малко притеснени. Под формата на състезание всички решават задачи, интересно подредени в стъпаловидна форма и целта е първи да стигнем до върха. Аз, макар да не бях много добра ученичка по математика, тогава първа реших задачите и стигнах до върха.



Мария Бончева

учител в училището от 1982 г. до 2010 г.

Да си спомним с уважение!

Димитър Колев Иванов – директор на училището близо 20 години. Години на ентузиазизиран труд и стремеж училището да заеме престижно място сред сродните в страната.

Като ръководител е изключителен професионалист, амбициозен и възискателен, но деликатен и отзивчив. Създава сплотен колектив и умело го направлява през годините. Шесто основно училище се преобразува в Основно професионално училище и благодарение на директора се извършва разширяване и обновяване на училищната база - построяват се нови класни стаи, работилници и Актовата зала. През 1985 г. не с костюм, а с ватенка, той ръководи едновременно учебно-възпитателния процес и строежа на ново крило към училището. Сформира се Методическо обединение от 20 квалифицирани учители – специалисти, които обучават по професиите стругарство, шлосерство, тъкачество, предачество. В оборудваните към пионерския завод „Бодра смяна“ работилници се организира учебната практика, така че учениците да създават продукция за „Търговско обзавеждане“ Сливен. По негова идея се откриват кабинети по готварство и по текстил. Успешно работи Клуб за техническо и научно творчество на младежта /ТНТМ/ с 20 подходящи кръжоци. Ежегодно се организират състезания и изложби с изработени от учениците изделия.

В училището се сформират и работят училищен хор с ръководител Ненчо Ненчев и група за руски песни с ръководител заместник-директора Екатерина Кадирева, които многократно печелят призови места в организирани конкурси в града.

Последователният и успешен педагогически труд на Димитър Иванов е оценен и възнаграден от преките му ръководители с почетни знаци за много добра учебно-възпитателна работа и за заслуги в образованието. Връчен му е орден „Кирил и Методий“ III степен през 1983 г. Канен е да се включи в национална програма за обмяна на опит в други европейски държави, да приветства от трибуната участниците в манифестация, да издигне националния флаг по време на официална церемония в града.



Елена Новакова

старши учител в начален етап

Моето училище

Първата ми среща с моето училище бе през далечната 1971 г. на 15 септември, когато татко ме заведе в Шесто основно училище и ме записа във II "Г" клас. С много трепет и вълнение пристъпих прага на училището. Всичките ми тревоги буквално изчезнаха, когато ме посрещна моята учителка – усмихната, позитивна и голям професионалист. Това беше другарката Стоянка Михайлова. Имала съм много учители през живота си, но човекът, педагогът, на когото съм се възхищавала и съм се старала да приличам в професионалния ми път е тя.

Сградата на училището беше малка /само сегашната западна част./ Отзад в източната страна, където сега е вътрешния двор се намираха външни тоалетни. От това, че в квартала постоянно се строеше и броят на учениците нарастваше през втората година, когато бях вече в трети клас учихме на три смени. В класа ни имаше и ромчета, но те в повечето случаи отсъстваха и се оправдаваха с липса на дрехи и обувки. Класната ни ръководителка г-жа Михайлова успя да обедини, сплоти и изгради един чудесен колектив от иначе буквално събрани съвсем случайно от всички краища на града деца.

За втори път постъпих в познатото от детството ми училище на 1 септември 1989 г., но вече като учител. И сега вълнението ми беше голямо. Направи ми впечатление, че училището се е разраснало на всички страни, че има оформен вътрешен двор, голяма актовъ зала и дори пионерски завод с няколко работилници. Заслугата за разрастването и обогатяване сградния фонд и материалната база на училището е на г-н Димитър Иванов – директор на училището.

Работното място, на което постъпих, бе начален учител на помощна паралелка в първи клас, тъй като бях завършила дефектология в София. И тук започнаха трудностите.

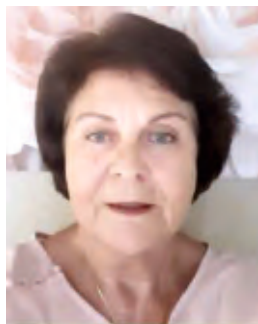
Аз не само трябваше да обхождам и да събера деца за първи клас, но и да подготвя документите им за освидетелстването им от Медико-педагогическа комисия. За обучение в помощен клас се подбираха деца, които вече са завършили първи клас, но са показали слаби резултати. Това бяха ученици с дефицити на мислене, памет или внимание. Имаше и ученици със заболявания и увреждания: епилепсия, увреден слух и дете с хидроцефалия. Всяка сутрин денят ми започваше от кв. „Надежда“, където трябваше да убедя родителите, че децата им имат нужда от обучение в подобен клас. Уговорях се с тях да ги заведа заедно с децата им на психиатър. Беше ми адски трудно, защото родителите бяха несериозни и не спазваха уговорките ни.

В последствие помощните паралелки преминаха към помощното училище, а ние тримата учители поехме масови паралелки в нашето училище.

От 2003 г. започнах да преподавам френски език в начален етап. Винаги съм се старала да бъда не само учител по френски език за тези деца, но и да съм носител на френския език и френската култура в училище. Така голяма част от учениците и до днес ме поздравяват с „Bonjour Madame!“ Участвала съм в Европейски проекти по Програма „Коменски“ и „Еразъм+“. За мой успех считам участието ми в международен курс по френски език, проведен в гр. Кишинев, Молдова. Участвала съм и в училищните проекти: „Заедно можем повече“, „Успех“ и „Твоят час“.

За 35 години работа в моето училище съм озграмотила стотици ученици. Случвало се е през годините да обуча по няколко деца от семейство и дори родител, и неговите деца. Старала съм се да ги възпитавам и да ги направя добри хора.

Мое крего е мисълта на Сенека: „Не за училище, за живота да се учим“!



Катя Чанкова

учител по история и цивилизации

Спомен за моите ученически години в училище „Братя Миладинови“

Всеки човек пази съкровени спомени от ученическите си години. Тук е намерил добри приятели и грижовни учители. Всеки ден е преодолявал нови предизвикателства и е научавал нови неща. Училището учи на дисциплина, отговорност, търпение и най-вече дава знания, които ще са нужни в живота. Спомените ме връщат в далечните 60-те години на XX в., през които бях ученичка в ОУ „Братя Миладинови“. Училището беше многобройно. В него учеха

децата от кв. „Даме Груев“ и кв. „Надежда“. Децата от кв. „Надежда“ бяха по-многобройни. Имаше разбирателство и добри взаимоотношения между нас. Поради недостиг на учебни стаи имаше период, в който учебните занятия се провеждаха на три смени. Учеше се и в събота. Учебната натовареност през седмицата не надвишаваше повече от пет учебни часа дневно, с изключение на деня, в който имаше час на класа.

Спомените ме връщат към обучението ми в прогимназиален етап. Учители ни бяха изключителни професионалисти. Всеки даваше най-доброто за нашето обучение. Всички часове бяха едно вълнуващо преживяване. Спомням си, че имаше специализирани кабинети. Кабинетът по физика беше оборудван с различни апарати и механизми, които се използваха като нагледни средства от учителя Петър Чернев. По този предмет се провеждаха и лабораторни занятия, в които имаше възможност да затвърждаваме наученото. Така преминавах и часовете с една от най-добрите учителки по химия, Гераскова /не си спомням малкото име/. Незабравими бяха часовете по биология с учителка Бонка Карабеберова. Правеше на живо дисекция на жаби, които ѝ предоставяха момчетата от класа. Всички наблюдавахме с интерес, и най-важното очаквахме с нетърпение тези часове. И по тези предмети имаше лабораторни занятия, в които упражнявахме наученото.

Спомням си часовете при моя любим учител по история и класен ръководител Георги Киров. Неговите увлекателни разкази ни потопяваха в миналото и ставахме участници в историческите събития. Учителят по география се казваше Русев. Винаги намираше малко време, след урока, да ни говори за културното поведение извън училище. С времето разбрах колко ценни за живота са били тези уроци.

В спомените ми идват и часовете по физическо възпитание с учител Николай Христов. Отдаден на работата си, той не пестеше енергия да организира и ръководи различни секции: тенис на маса, футбол, лека атлетика, баскетбол. Имаше сформирани отбори, които участваха активно в турнири между училищата в града.

Тогава нямаше компютърни кабинети и разнообразна аудио-визуална и компютърна техника в класните стаи. Нямаше интернет връзка, но имаше професионална страст в учителите и желание за знания в учениците. Независимо, че учих в едно „квартално“ училище, много от знанията, които съм получила тогава, са част от моята обща култура за живота и добра основа да продължа образованието си. След завършване на средното си образование, продължих в университета „Св. Св. Кирил и Методий“, Велико Търново, специалност „История и цивилизация“ и 40 години моят професионален път бе свързан с училище, учител по история.



Тодорка Дойнова

начална учителка, пенсионерка

Почти връстничка на училището

Казвам се Тодорка Стефанова Хрусанова – Дойнова, на 90 години. Работих в ОУ „Братя Миладинови“ в продължение на пет години, в най-хубавата си възраст / между 25 и 30 г/. Директор на училището беше Стефан Баев – много добър и сплотяващ колектива ни човек. Много време мина от тогава. Много неща са избледнели, много имена на колеги съм забравила, но ще спомена само фамилиите на някои от тях: Иванова, Янев, Дженева, Тишева и други. Паралелките бяха смесени – българи, цигани и турци, но децата не враждуваха помежду си. Живееха при различни социално-битови условия. Макар и бедни, но скромни. Родителите им работеха във фабриките, където осъществяваха социални контакти и настояваха децата им да слушат и да се учат. Никога не са влизали в пререкания с нас, поддържахме добри отношения.

Скъпи колеги, поздравявам ви със 100-годишния юбилей! Бъдете здрави, силни и непреклонни!
С много обич и пожелания за просперитет: Дойнова



Ваня Болградова

бивш възпитаник и бивш учител в ОУ „Братя Миладинови“

Броеница от спомени

Годините неусетно и забързано отминават, оставяйки след себе си пъстри броеници от спомени. Някои от тях постепенно избледняват или напълно изчезват, а други остават все така живи и възбуждащи. Един от тези спомени за мен е първият учебен ден, първият звънец, първият учебен час в моето първо училище ОУ „Братя Миладинови“. Възрастната, шестдесет и две годишна жена, която съм в момента, отново се връща в далечната 1970 г. и се превръща в малкото притеснено момиченце, пристъпило за първи път училищния праг. Сърчицето му учестено бие в очакване на новото и непознатото, което предстои и чува ясно спокойния, по майчински галъовен глас на своята първа учителка – госпожа Михайлова. Дребна жена, безкрайно търпелива и всеотдайна, но и едновременно с това строга и възискателна. Винаги намираща точните думи, с които да те успокои, насърчи и да те накара да повярваш във възможностите си – безспорен авторитет в моите детски очи. Поклон, госпожо Михайлова, за Вашия труд, за усилията не само да ни дадете знания, а и да ни направите достойни и отговорни хора.

Години по-късно, през 1989 г. аз отново прекрачих прага на моето училище, но вече като начинаещ учител. Вълнението ми бе не по-малко, отколкото преди, но бе от друго естество. За моите възпитаници трябваше да бъда не само учител, но и приятел, родител, аниматор, медиатор, често медицинска сестра и какво ли още не... благодарение на прекрасния колектив, с директор господин Иванов, а по-късно господин Толев, успях да навляза в учителската професия. Винаги когато съм си подготвяла уроците за следващия ден, в съзнанието са звучали думите на моя наставник – госпожа Иванова: „Чудесно разработен урок, спазени са всички методически изисквания, но само това не ти върши работа. Трябва да слезеш до нивото на децата, да направиш учебното съдържание разбираемо за тях, да заговориш с техния език... Иначе няма да стане!“

Въпреки ежедневните трудности в работата ни с децата билингви, съвсем искрено мога да кажа, че в това училище бяха едни от най-хубавите ми учителски години. Задружен колектив, приятелски отношения, време, в което не само работехме здраво, но и празнувахме, споделяхме и прекарвахме заедно време след работа. В това училище израснах като учител – ценен и търсен от родителите, обичан от учениците.

И до ден днешен топлите им усмивки и прегръдки при неочаквани срещи ме карат да мисля, че и аз съм останала за тях като един от незабравимите спомени от детството като първата учителка и името на едно училище, което завинаги ще остане в сърцата им.



Елена Ланджева

старши учител в начален етап

Аз съм щастлив човек

Думата „училище“ е възнание и предизвикателство. Днес, пишейки своите думи, като на лента през моето съзнание преминават всички часове, моменти и дни от работата ми – възнуващи и прекрасно трудни. Училището е моят втори дом.

Някога, преди повече от 100 години, Димитър Петков, брат на баба ми Елена, построил със своята бригада училище за децата на тракийските бежанци.

За да е здрава и устойчива сградата, зазижда в една от стените буталка червено вино. Димитър и сестрите му Вяра и Елена успяват да избягат от град Узункьопрю, Одрински вилает, след като виждат как турските войници съсичат майка им и баща им. Установяват се в кв. „Даме Груев“ в гр. Сливен, създават семейства и децата им получават началното си образование именно в училище „Братя Миладинови“. Гордост за рода ни е леля ми Невена Александрова, завършила три висши образования, специализирала в Берлин и Прага и работила дълги години на ръководни постове в МК „Кремиковци“, гр. София.

Аз съм щастлив човек. Какво е щастие, обаче? То е това да виждаш детето, хванало в малките си ръчички букет цветя, с усмивка, озаряваща цялото му малко лице и вяра, че оттук нататък пристъпва към един нов етап от живота си. Учителят е творец и духовен съмишленик на всеки свой ученик. Човекът, който вдъхва респект и сигурност, ваятелят на успешни личности. Той извайва всяка перфектна черта и поправя малките грешки. Учителството е призвание, а не просто занаят. През годините имах групи по спортни танци и написах текстовете на песните „Училищен рап“, „Малкият Иван“, „Ваканция“, „Пролет“, „Мама“, „Зимна песничка“, които се знаят и се пеят от много ученици в училището. Много мои възпитаници участваха в тържества и литературно-музикални прояви в училището и извън него. Така децата бяха ангажирани и тяхната дейност – мотивирана. Малките артисти се представяха пред публика (съученици, ученици, родители и други музикални и танцуващи групи).

Изявите на голяма сцена дадоха възможност за преодоляване на различията, предпоставени от етническият статус, предубежденията, свързани с възприемането на ромския етнос и възприемането на „другия“. У децата се формираха умения за работа в екип, взаимно разбиране и сътрудничество, за постигане на увереност в себе си и утвърждаване на чувство за уникалност. Изпълнителите придобиха самочувствие на артисти и осъзнаха сериозността на дейността си в училището.

Аз съм от тези, които напълно съзнателно, а не по силата на обстоятелствата, са избрали тази професия, защото през моя ученически живот съм имала учители, които са оставили трайна диря в съзнанието ми. Искях да

приличам в много отношения на тях, но исках да бъда и себе си. Исках и, мисля, го постигнах – да бъда любимата учителка за поколения наред. Класната ми стая винаги е пълна с усмивки, уют и топлина. Вярвам в силата, която образованието има, за да промени обществото ни към по-добро. Всеки миг е ценен и незабравим. Всяка година беше стъпало, за да достигна, своя собствен връх. Научих се на търпение, толерантност, но и да заявявам себе си.

Моята работа ме срещна с интелигентни, амбициозни и добросърдечни хора! От тях разбрах какво значи да се учиш, да учиш другите, да знаеш, да искаш още и да търсиш, защото търсейки, откриваш себе си.

Затова мога да кажа, че за мен е чест да бъда част от живота на ОУ „Братя Миладинови“, да знам, че след мен ще идват колеги и пак ще се изправят пред непознатото, без да се плашат!

БЛАГОДАРЯ за всичко, което съм преживяла и едно огромно БЛАГОДАРЯ на всички колеги за подкрепата...
БЛАГОДАРЯ!!!

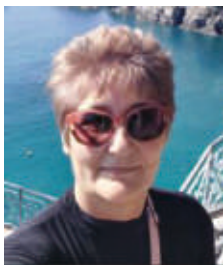
Ирка Атанасова

старши учител в начален етап

Работя в ОУ „Братя Миладинови“ от 1988 г., като начален учител.

Неповторими остават дните, в които тръгвахме организирано на обмяна на опит. Срещите с колегите от сродни училища бяха запомнящи се – обменяше се истински опит, а ние, по-младите, се учехме не само на колегиалност, учехме се да учителстваме, черпейки с пълни шепи от ненапратчивите съвети и напътствия на „постарите“ колеги. Вечерите на тези обмени посвещавахме на колективния дух, който се градеше с общи усилия в училище.

Искрено пожелавам на колегите да успеят, да се радват и да съхранят този дух в годините напред.



Екатерина Павлова

начален учител, пенсионер

ПРИКЛЮЧЕНИЕТО ЕРАЗЪМ

Началото на проектите беше по програма „Коменски“.

Първият ми одобрен проект бе „Ден след ден“ – „Jour par jour“-2012 г. - вълнуващо начинание за учители и първото пътуване на ученици по международен проект.

Последваха още 10 одобрени проекта от новата програма „Еразъм+“, по които работихме от 2015 до 2023 г.:

„Европа в игри, спорт от тук и оттам“/ „Europe en jeux, sport d'ici et d'ailleurs“

„Да живее математиката@Европа“/ „Vivre les mathématiques@Europe“

„Моят различен ученик, този необикновен герой“/ „Mon élève différent, ce héros extraordinaire“

„Човешка енергия за спасяване на Енергията“/ „Des énergies humaines pour sauver l'Energie“

„Моите пътища, моята страна, нашата Европа“/ „My routes, my country, our Europe“

„Мисля глобално, реагирам локално за да се гарантира успеха на всеки“/ „Penser globalement, réagir localement pour garantir la réussite de chacun“

„Кутия за съкровища“/ „Boîte à trésor“

„Приобщаващо училище и разнообразие“/ „L'école inclusive et la diversité“

„Заедно рисуваме бъдещето“/ „Ensemble nous dessinons notre avenir“

„Училищна екология“/ „Ecoles'logie“

Някои от тях бяха с мобилности на ученици. Децата имаха възможност да попаднат в друга среда – сред свои връстници от Белгия, Турция, Румъния, Финландия, Гран Канария, Испания. Участваха в учебни занимания в някои страни, имаха различни задачи по време на гостуванията, забавляваха се много, докоснаха се до различни култури.

Всеки проект бе ново предизвикателство пред нас, но това, което ни вдъхновяваше за работата по тях, бе досегът до нещо ново – образователните системи на държавите партньори, културни традиции и обичаи, запознанства с колеги. Благодарение на тази програма имахме възможност да посетим толкова интересни и различни дестинации – Франция, Италия, Испания, Португалия, Финландия, Полша, Словакия, Турция, Гърция, Румъния, островите Гваделупа, Мартиника, Дезирад, Реюнион, Ла Палма, Гран Канария, Родос.

Тези проекти ни обогатиха като личности и педагози, защото в тях имаше обучения, а от нас се изискваше да усвояваме и да творим... Научихме се по-добре да работим в екип и вярвам, че всеки, докоснал се до тази програма, е запазил скъп спомен.

Благодаря на колегите, взели участие в тези проекти, за прекрасната работа, с която всички допринесохте за успешното им реализиране! Благодарна съм и на ръководството на училището, в лицето на г-н Митко Митев, за гласуваното ми доверие да бъда координатор и за дадената ми свобода на действие. Без всички Вас нямаше да изживеем приключението Еразъм!

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Сто години – цял век, изпълнен с устрем, знание и вдъхновение. Историята на нашето училище не е просто хронология от събития, а жив разказ за учители, ученици и поколения, които са оставили своя отпечатък в неговите коридори.

През тези сто години тук са се раждали мечти, ковяло се е бъдещето и са се изграждали личности, готови да променят света. Всеки ученик, всеки учител, всеки директор е допринесъл за облика на училището и е бил част от неговата велика мисия – да бъде храм на знанието и духовността.

Днес, когато отбелязваме този значим юбилей, отправяме благодарност към всички, които са били част от тази история. А на бъдещите поколения пожелаваме да пазят традициите, да надграждат постигнатото и да продължават да пишат историята на нашето училище със същата любов и всеотдайност!

Защото училището не е просто сграда. То е дух, общност и памет. И докато има знание, ще има и бъдеще.

...И нека Историята на училището да продължи да се пише...



Източници:

- Държавен архив – Сливен (Материали от 1953г. до 1966 г.)
- Архив – ОУ „Братя Миладинови“ (Главни книги)
- Летописни книги на ОУ „Братя Миладинови“
- Разкази и спомени на учители и възпитаници на ОУ „Братя Миладинови“

